

Oluf Pedersen: Det er jo nu 9de Gang, vi beskæftiger os med en Lov om Fortrinsret i Høsten. Jeg mener i og for sig, at det er urimeligt, og at man i Stedet burde gøre en saadan Lovgivning permanent, saaledes at alle, ogsaa Pantekreditorerne, vidste, hvad de havde at rette sig efter, og jeg vil opfordre den højtærede Landbrugminister til inden tredie Behandling at stille Ændringsforslag om, at dette Lovforslag bliver gjort permanent.

Jeg synes, at det er rigtigt, at man giver denne Fortrinsret, og jeg synes, at man burde udvide selve dette Princip. Det forekommer mig at være urimeligt, at Nybygninger paa en Ejendom bliver omfattet af det gamle Pant, og at de, der udfører Vedligeholdelsen, intet Krav har, selv inden for en rimelig Grænse, forud for Pant haverne. Følgerne af de Pantsætningsregler, vi har, er, naar der kommer en Krise og Vanskeligheder, bliver Resultatet straks, at man stopper for Vedligeholdelse og Fornyelse, og at man faar den store Lediggang, som vi har set saa svære Følger af. Jeg synes, at her maatte man kunne finde en Form, som gjorde, at de, der udførte noget nyt, ogsaa fik Krav i det nye. Regeringen har søgt paa saa mange Maader at sætte ind for offentligt Arbejde, men jeg ser saadan paa det, at en stor Forøgelse af det private Arbejde vilde faa hundredfold større Værdi til Modvirkning af Lediggangen. Jeg synes, Regeringen snarest burde tage det Problem op.

Jeg er i øvrigt tilfreds med, at man ikke har ændret Lovforslaget saaledes, som der var Tale om ved første Behandling, thi Købmandsforeningerne har jo Ret i, at en Lovgivning om en Fortrinsret, som Landbrugets Leverandører ikke gør Brug af, ikke er hensigtsmæssig, og jeg forstaar det, at man nu afviser Ændringerne, som en Indrømmelse af, at den Ændring, man foretog i den Lov, der bestaar i Øjeblikket, var uheldig, idet man vilde udvide Pantretten til at gælde til et Tidspunkt, hvor man kan regne med, at det, som der er givet Pant i, ikke er til Stede. Man maa finde en helt anden Form for det, hvis der skal være Rimelighed i det.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Udvalget for den velvillige og hurtige Behandling af Forslaget og for den enstemmige Tilslutning til dets Gennemførelse.

Ordføreren (Jensen [Lillering]): Jeg vil gerne have Lov til i en kort Bemærk-

ning at sige til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at der har ikke været Tale om, at Udvalget har været stillet over for et Ultimatum. Vi har set paa de faktiske Kendelser og bøjlet os for dem.

J. S. Foget: Naar det ærede Medlem endelig vil have det frem, er det Ultimatum, jeg sigtede til, dette, at man erklærede, at hvis vi ønskede at fremsætte Ændringsforslag, vilde Sagen blive udsat til efter Jul.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—8

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det er min Agt at sætte den nu behandlede Sag saavel som de tre følgende Sager til tredie Behandling i et nyt Møde senere paa Dagen, for saa vidt Tinget dertil maatte give sit Samtykke.

Da det er mig meddelt, at to af de ikke udvalgsberettigede Partier ønsker at stille Ændringsforslag til den under Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag, skal jeg foreløbig forbigaa denne og gaa over til Behandlingen af den som Nr. 6 paa Dagsordenen opførte Sag.

Man gik saaledes til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udfærdigelse af Valglisten til Brug ved Ragsdagsvalg i Tiden fra 1. April 1939 til 31. Marts 1940.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2125; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 49).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslaget

vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer; 34 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.